

skat af formueforøgelserne på udbetalings- tidspunktet, mens VS med dette forslag vil regulere den disponible indkomst efter skat.

Dertil er at sige: pensionisterne *har* jo betalt indkomstskat, indtil de blev pensioneret. De bidrager som alle andre til de indirekte skatter. Og de har *ikke* haft mulighed for at udnytte fordelene ved skattebegunstigelsen af pensionsopsparingsordningerne. De har tværtimod været med til at finansiere disse begunstigelser.

I Budgetredegørelse 1986 blev det påstået, at der ikke ligger nogen skattemæssig begunstivelse, i at indbetalinger til pensionsopsparingsordninger er fradragsberettiget. Da VS i et spørgsmål til finansministeren udbad sig dokumentation for denne påstand, svarede han den 23. oktober 1986 med et banalt regneeksempel.

I eksemplet forudsættes det, at skatteprocenten er den samme på indbetalings- og udbetalings- tidspunktet – og at realrentebetalingen omfatter hele rentetilskrivningen.

Ingen af disse forudsætninger er holdbare. Også efter skattereformens ikrafttræden vil der være store grupper, der med fordel kan udnytte fradragsretten på indbetalingstidspunktet, fordi deres marginalskatteprocent efter al sandsynlighed vil være mindre, når de har passeret pensionsalderen. Og enhver kan ved et blik i reklametryksager fra forsikringselskaber og pengeinstitutter eller årsbe-

retninger fra pensionskasser forvisse sig om, at disse selskaber og kasser til det yderste udnytter lovgivningens regler om, at visse typer værdipapirer er fritaget for realrentebeskatning. Hvis man ønsker en målestok for størrelsen af de huller, der blev indført i lovgivningen, kan man bare sammenligne selskabernes oplysninger om depotrente/bonustilskrivning før og efter realrenteskat med årets realrenteafgiftssats.

Hvis finansministeren troede på sit eget regneeksempel, kunne han jo også med sindsro *afskaffe* fradragsretten, sådan som VS gentagne gange har foreslået!

I den nuværende lovgivning ligger der et kraftigt incitament for pensionskasser, forsikringselskaber og pengeinstitutter til at udnytte lovgivningens smuthuller og konkurrere med hinanden om at skaffe kunderne størst mulig depotrente ud over de 3,5 procent, som et flertal i Folketinget har anset for »rimelig«. Og et endnu større incitament for staten til at søge private pensionsordninger fremmet for at undgå de generelle skatteforhøjelser, der, alt andet lige, er den logiske konsekvens, hvis man vil omfordele forbrugsmuligheder til fordel for de ringest stillede pensionister, samtidig med at alderspensionisterne i fremtiden vil udgøre en stigende procentdel af befolkningen.

I VS-forslaget ligger der et incitament til at formindske de private pensionsopsparingsordningers særfordele.